

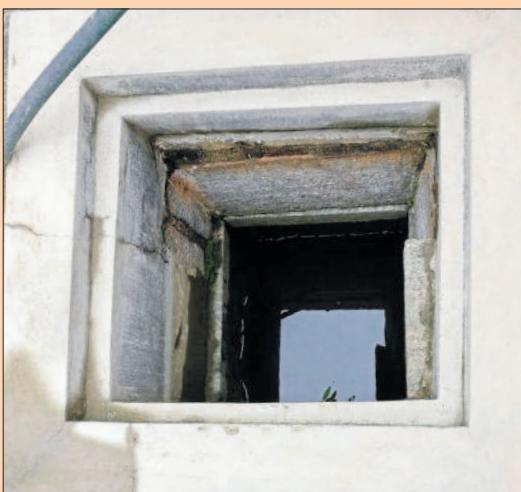
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಚ

ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸುಸಂಪ್ರದಾಯ

ಕೃಷಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳ ಪಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮನ್ನಿನ ಅಥವಾ ಸಗಣೆಯಿಂದ ಎತ್ತುಗಳ ಮುಖಿವಾಡ ತಯಾರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮನೆಯ ಬಗಿಲ ತೋಳುಗಳಿಗೆ ನೇತುಹಾಕುವುದು ಬಹುತೇಕ ರೈತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಲವು ರೈತರು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಜೋಲಿತ್ತುಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕಿ. ಆ ಪಟಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಕೇವಲ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಸಿಂಗಾರಕ್ಕಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮನೆಯ ಸಂಪತ್ತು ವ್ಯಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ನಂಬಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಕಾಲ ಬದಲಾಗುತ್ತು ಎತ್ತುಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಟ್ರಾಕ್‌ರೋಗಳು ಅಕ್ರಮಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ-ಪ್ರಾಣಿಯ ಬಾಂಧವು ಕ್ಷೀರಿಸಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಹಳ್ಳಿಯ ಅಪ್ಪಣಿ ರೈತರ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣದ ನೌಕರಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಅಂತಹ ವ್ಯಾತಾಸಗಳಿನೂ ಕಾಳಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿಯೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಎಂಬುತೆ ರೈತಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುಹುದು.

—ಮಹೇಶ್ವರ ಹುರುಕಡ್ಲಿ, ಬಾಡಿಗೊಂಡನವಳ್ಳಿ

ಕಾಪುವಿನಲ್ಲಿಂದ ದಂಡತೀರ್ಥ

ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಪುವಿನಲ್ಲಿರುವ ದಂಡತೀರ್ಥ ಎಂಬುದು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಉಡುಪಿಯ ಪರ್ಯಾಫಾಯದಲ್ಲಿ ಹೀರವನ್ನಲಂಕರಿಸುವ ಅವುಮರಗಳ ಶ್ರೀಗಳು ಮೇದಲು ದಂಡತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏಂದು, ನಯತರ ಪುರಪುರೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಒಮ್ಮೆ ಈ ಸ್ವಾಳ್ಜ್ಞ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ನಿತ್ಯ ಆಳಿಕ, ಸ್ವಾನ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಾಗ, ಬೆಂಜರದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಂಡವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರಿದರಂತೆ. ಆಗ ನೀರು ಕಾರಂಜಿಯಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳವು ಉಳಿ ಹರಿಯಿತಂತೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ಉಡಿಗೆ ನೀರಿನ ಸೌಳಭ್ಯ ದೊರಕತು ಏಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದಂಡ ಉಡಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ನೆನೆಹಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಬರ ಬಂದರೂ, ಈ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ನೀರು ತೆಗೆದರೂ ಖಾಲಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ಥಳಿಯರು.

—ಪ್ರಪ್ನು ಎನ್.ಕೆ. ರಾವ್, ಉಡುಪಿ

ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಾಲೆ

ಚತುರಳ್ಳಿ ಕಾಳಿತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಜೀವನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಇದು ನಾನು ಓದಿದ ಶಾಲೆ. ಈ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು, 1952ರ 4ರಂದು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಹಾರಾಜ ಜಯ ಚಾಮರಾಜ ಅಂಗಾರ್ಪ 4ರಂದು. ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ದೇರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ರಾಜ್ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಕಲ್ನಾ ಅಭಿನಯಿದೆ. ಚದುರಂಗ ಅವರ ಪ್ರಿಯದ್ದ ಕಾದಂಬರಿ ಅಧಾರಿತ ‘ಸರ್ವಮಂಗಳ’ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಚಿತ್ರಿಕರಣವೂ ಇದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವಾರಗಳವರೆಗೆ ನಡೆದಿತ್ತು. 1967ರಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೆ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆ ನಂತರದ್ದು ಇತಿಹಾಸ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಅನಿರ್ಣಯದ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಬರೋಬ್ಬರಿ 55 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮಾನೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಮೊದಲು ಶಾಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾರಿದೆ.

—ಆರ್. ವೀರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಚಂಗಳೂರು

